

10:00 א הלכה א (א) 18:00

וכי וכו' ע"ש וכו' שיקול הוא למצוא נקודה טובה אסילו כפושעי ישראל הוא יכול להיות חזן ולהפליג לפני הצמוד וכו' ע"ש ודע ש"א מצויק חזיר בונה משכן שמשמש מקפצים תינוקות של בת רבן הכל פתח שאין בו חטא פשוטל זה הם מחזיקין מן וקרא וכו' ע"ש וזה הצורך שיקול ללקח כל הטוב שנמצא ב"א. הוא יודע כל הנהיגות שיש בענין זה זה המטבחה הנזל שבנין הצורקים ששמש מקפלין הנהיגות הנזל פרמם שאין בו חטא וכו' וכו' ע"ש כל זה הוספ: (ב) וְהָאֵלֹהִים בְּהִי' הַתְּעוּרָה הַשְּׂנֵנָה כִּי כְּשֵׁאוּם יִרְאוּ שִׂדְחָן מוֹשִׁי וְכוּ' הוּא בְּהִי' שִׁינָה שְׂרָא א' מ"ט בַּהֲמָה וְשִׁמְשִׁמָּה וּמְבַקֵּשׁ וּמְצָא בְּעַצְמוֹ אִיזוֹ נִקְרָה טוֹבָה עֲדִינָן וּמְלִי' וּמִשְׁמָה אִם עֲצָמוֹ וּמְעוּרֹר אִם עֲצָמוֹ לְעִבְרָה הַשִּׁינָה עֲדִינָן הוּא בְּהִי' הַתְּעוּרָה הַשְּׂנֵנָה הוּא בְּהִי' (המל"ה ב) ה' מה רבו צרי רבים וכו' וכו' הנזל הצורים של המשמש שוים המטבחה והמטבחה של כל אחד שיה יציק צרות האדם וכשהם מתגבלים ע"ל האדם ח"ו אוי הם רוצים להפיל אותו צנב"ר ח"ו כאלו אין לו עוד שום תקוה ח"ו וזהו (שם) רבים אומרים לנפשי אין ישועה לו באלקים סלה. ואזי הוא כבהי שינה כפלי והוה (שם) אני שכבה ואישנה. כי זה בהי' שינה כפ"ל אבל באמת האדם אסור צייאש עצמו וצריך להחמיר בעצמו לעורר משינתו ע"י המלעט טוב שמוצא בעצמו עדיין כפ"ל והוה (שם) תקוצנתו כי ה' יסמכני שאני מחובר ומתעורר משינתו כי אני מייאש עצמי עדיין כי ה' יסמכני. כי תקורה טובה שאדם מוצא בעצמו כי בהי' אלקות כפוב"ל. כי כל הטוב מאתו י"ו. כי אורייתא וישאל וקוב"ה כולא חד נמצא כשיש בישאלא

אזי נקודה טובה. והיינו אזי מצוה או דבר טוב זה הטוב הוא אחרות גבר עמו י"ו. כי (המל"ה) טוב ה' לכל וכו' ע"ש (שם) לכל טעמו וראו כי טוב ה' כי כל הטוב שנמצא בכל מקום שהוא הוא הכל ממנו י"ו. והוה (שם ב')

שהוא רחוק מאד מהשמים. והוא מלא חסאים ומגמלים הרבה. ונרמס לו שהוא רחוק מטוב איזו הוא צריך להמש ולבקש ולמצוא בעצמו איזה טוב אך אשאר שלא עשה איזה טוב מימני ואף שהוא רחוק מעט הטוב שעשה הוא מלא מפעים. כי איזה נקודת טובה ע"ש. וכן אשאר שאין בו איזה נקודה טובה ע"ש. וכן חפשי ומצא בעצמו עוד איזה טוב ואף שיה הטוב גדל מעורב במסולת הרבה. אעפ"כ ע"כ יש בו איזה נקודה טובה. וכן חפשי ומצא בעצמו עוד איזה נקודה טובה. ועי"ז שרד אפע לך זכות ומצא בעצמו נקודות טובות עדיין. אע"פ שהם נכבדים ונכבדים כפי זכותו וזהו אע"פ שיש בהם חובה חובה ונכבד כפי זכותו באמת ויעי"ז יכול לחשובה הוה בהי' (המל"ה ל"ו) ועוד מעט ואזן רשע וכו'. ע"י אותו ועוד מעט ששם אני רשע וכו'. והמבונת וכו' ע"ש. ועי"ז יכול לשמח א"ע. ואזי יכול לחשבולו הוה בהי' (שם ק"ט) אומרה לאלק. בעודי ע"י הצור מעט שמוצא בעצמו עי"ז יכול לומר ולהודות לה' ועי"ז נעשין נגונים. כי הנהיגות נעשין ע"י שפיררין רוח טובה מן רוח נכאה וכו'. והוה אמורה וייקא בהי' נגונים וכו'. וכן צריכין לזון את אחיהם לך זכות אפי' רשע גמור צריכין להמש ולמצוא בו איזה נקודה טובה

הקדמה

רק לנקות האמת. בדרך אליה איש טוב ויקיים בהירה אמת טרין אמת עד יונק בסוד גמלה ונזן לון חרות אמת אלה וכאלה יוסף כסא דוד, וישב עליו באמת במהרה בימינו עמנו ויזכור חסדי אבות ויזן ליעקב אמת. אמן כן יהי רצון.

מאמר שישנוני

נמצא בין חכמי די החזק והחסיד ירא אלוים מרבים ר' נתן זצ"ל בקה"מ ספר ליקוטי הלכות הוה שכתב מה ששמע פ"א מפני תקויות בגדלות החיות טבילות מקוה וראיתי לחדשים חזרתי פה וזה לשונו:

בגדלות אמרתי לירושם בבית אמת מה שמעתי פ"א מפני מורי הרב הצדיק מהר"ה זצ"ל מגדלות הוהי בטבילות מקוה בכל יום תמיד כי עי"ז התקוה חזקה. שמתקן כל מה שעבר על האדם. והמקשה כך הוה. בשבת חוננה שבת הוה"ל פ"ק שני שבועות קודם המלכות יצא קול באשמורת בקי שבת קודש שנפלה חזקה (שקרוין סטעליא) בהמרחץ וא"א לטבול בהמקוה לכוון ש"ק. אך אח"כ כשהוא הוה נדע אשר לא כן הוא חזר. כי נפלה באזה ויהי רחוק מהמקוה ויכולים לטבול בהמקוה. וזו הלך אומדן מהר"ה זצ"ל לטבול עצמו בהמקוה וכל אנשי העיר הלכו. ג"כ לטבול בהמקוה לכוון ש"ק. וזו כשכא שהמקוה ואמתו עמדת לפני הוה החזיק לחזק עמנו לטבול בהמקוה והוהה עצמו בתו מאד והקבונת ואח"כ החזיק לחזרות לה. על אשר זה עמנו עצמו בהמקוה והוהה עצמו בתו מאד מאד ואמר אשר כבר היה מוכן ללכת לטבול עצמו חזת חזקה (שקרוין סטעליא) בתורה בג שיש שם בבוסל. כי זו שבת הזאת כבר היה חוננה חזקה קרירות גדולות מאד וכבר היה נקיש הנזל והביטו לחתה ביד היה רחוק קצת אעפ"כ אמר שכבר היה מוכן ללכת לטבול עצמו בתוך הנזל חתת חזקה והתעוררתי וקי' שעשתי אז בהחלומות. וזו היה מראה אך שהיה רץ לחתוה ויהי מפשיט את בגדיו בוריות עצום היה חזק להורג המלאאקע ונזן שבת והוהה לחשי"ת על אשר לא הוצרך לכל זה והיה באש"ר לו לכל אנשי העיר לטבול עצמו בהמקוה לכוון ש"ק ואמר מי שהיה זקן במבולות מקוה בכל יום תמיד בודא לו מטבילות במקוה עד בואו אמר מי שהיה זקן במבולות מקוה בכל יום תמיד בודא לתקן הכל יהי אך שהיה. ואמר הנח חרבת מקוה יש לה שני פירושים. (א) לשון תקוה כמ"ש מקוה ישראל ה' (וימתי י"ז). (ב) לשון מקוה מים ויאמר שני הפירושים הם אותו. כי אך ורק כשנחזרים בטבילות מקוה מים עי"ז יש תקוה שיתחם כל מה שצריך על האדם. ואח"כ ענה ואמר עוד הבטו והוא הלא כשנודע לעורר הטופר שנכשלו ישראל בנשים נכרות וצדק מרה על זה את כמ"ש בישתי וגם נבלתי להרים פני אליך (עזרא ט) ואח"כ בקפישל יד כמיה ויזן שכונתו בן חזאל ואמתו מלעלו וכו' ועתה יש מקוה לישאל ופירשו יש מקוה שמתקן חזר ואמר זאת בלשון מקוה דייקא כי אין ורק כשנחזרים בטבילות מקוה או יש תקוה שיתחם הכל אי"ד:

ב אורח חיים

השבת הבוקר א

פיקושי הקצות

עון ומשע וכו' כי ע"ז נכנס האמא לזך נזח

כל החינות שיש בעיני המשכן של א

מצידיקים תגל ע"ש כי עיקר בנין המשכן הוא

ע"ז ע"י הטוב הג"ל וכו' מקושרים היטב דברי

רבינו הג"ל ע"ש היטב :

ה' וז"ל (תהלים י"ז) עורה כבודי עורה וכו'

וע"י מה אוכל להתעורר ע"י אצורה

שחר ע"י מה שאני מעורר השחר היינו הנקרות

טובה שהיא מה שחר בה"י שחורה אני ונאור

ע"ז אוכל להתעורר משניה נופלתי וכו' כג"ל

וזהו כה"י עורה תגל וכו' כי ע"ז נעשין נגזון

בה"י אומרה אלאק פערז כ"ד :

וזהו מרומי כדברי הר"ע הנמר כא"י עצמור

בבקר לעכורה כוראו שהאדם צריך להתנוג

ולתעורר משניה נופלתי וכו' כג"ל

הנקרות טובות שהם בהינות שחר בה"י אצורה

שה"י וע"ז יתעורר משינתו ונפלתו וכו' כג"ל

וזהו כה"י לעמוד בבקר כי עיקר התעוררות

מהשינה תגל הוא ע"י בה"י (וזהו מקץ א) בקר

ראב"ה א"ש החסד דהיינו ע"י שמעתי כלפי חסד

ודן את עצמו לזך נזח כג"ל וע"כ ה"י אברהם

מנינו גרים כי ה"י משה כלפי חסד ומצא נקרה

טובה בכל אור וע"ז קירב הכל להשי"ח כג"ל

וזהו שמשך הג"ה שווה ה' לגדו חסד היינו

שמעתי אני משיב וכו' אעפ"כ ה' לגדו חסד

שאינו רחוק ממנו ה"י אעפ"כ ה' לגדו חסד

אורח חיים

השבת הבוקר א

פיקושי הקצות

כי ה' יסמני היינו הנקורה טובה שאני מוצא

במצעיה שהיא בה"י אלקות בה"י טוב ה' לזל

זה הוא סוכן אורי ומקין אורי משניה וא"י

ע"י כי לא אורי מרובתה עם אשר סוכן שור

המורה בע"ז כאלו כומר בכל החורה כולה אעפ"כ

שהיא רבבה נפלים וחסמים שומרים על דמילתי

ע"י מוצא שאלו מוצא בעצמי עור א"י

הנקרה כי טובה ע"י אני מתעורר מהשנה וע"י

אני נכנס האמא לזך נזח וע"י אובה למשונה

וע"י כג"ל כי כל הדין נזח פמני מעט הטוב

שמוצא בעצמו ומתי ומריס אה עצמו כוח כי

ע"י מן האור דוחה היתה מן החשך כידוע וזהו

בה"י (שם ק"ל) הקצונו וע"י ע"י העור

ע"י וכו' של דהיינו הנקורה טובה כג"ל בה"י

אומרה לאלאק בערתי כג"ל וזהו יע"ו ע"י היינו

העור מעט של שהוא ע"י ע"י ע"י ע"י

הקצונו כי זהו בה"י התעוררות השנה כג"ל

וע"י כה"י (שם ג"ל) עורה כבודי עורה תגל

ונזח אצורה שחר היינו שצריך האדם

התעורר את עצמו משניה נופלתי וע"י מה

התעורר את עצמו ע"י הנקרות טובה שמוצא

בעצמו ע"י או אצורה שחר כי הנקורה טובה

וזהו אצורה שחר (ש"ש א) שחורה אני

ונאור בה"י ירושלים כי מהמח שחורה הנקורה

הנקורה בשמלה היתה ובמחמה היתה שמהם ה

ע"י ע"י נזח שחורה שחורה כי מנחה

שרעפי בקרבי תחומיך ישעשעו נפשי היינו כשרוב המחשבות מבלבלין אותי ורוצין להפיל אותי ח"ו ע"י ריבוי הפגמים וכו'. אוי תחומיך ישעשעו נפשי רהיינו מה שהשי"ת מנחם אותו במה שעוזר לו למצא איהו נקודה טובה בעצמו. וזהו נחמתו ובוה משעשע נפשו וכו' כנ"ל.

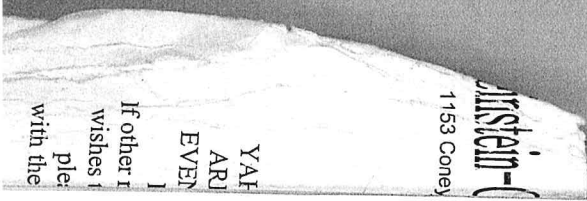
נמצא שיעקר בחי' התעוררות השינה הוא ע"י הנקודות טובות שמוצאין בעצמו אפי' כשהוא חיו במדרגה התחתונה מאד וכו' כנ"ל. ועי' נעשין נגונים וכו'. כנ"ל. כי בליטה שהוא זמן השינה. אוי השכינה מבררת בירורים כידוע וזה מרמו על הג"ס שכשמתגבר בחי' השינה על האדם אוי צריך לבקש ולחפש למצוא בעצמו נקודות טובות ועי' יתעורר משינתו כנ"ל וזה בחי' (שם ע"ז) אוכרה בגינתו בלילה עם לבני אשיחה ויחפש רוחי. שבלילה וחשך בחי' שינה או עם לבני אשיחה ויחפש רוחי. שאני מחפש ומבקש הרוח טובה בחי' נקודה טובה. ועי' נעשין נגונים כנ"ל בחי' אוכרה בגינתו בלילה וכנ"ל. ועי' שמחגבר להתעורר משינתו ע"י הנקודות טובות שמוצא בעצמו כנ"ל. עי' עיקר תיקון התפלה. כי עיקר התפלה הוא רק כשזוכה למצוא בעצמו הנקודות טובות. בבחי' אזמרה לאלהי בעודי כנ"ל. וזהו בחי' סדר התפלה שבתחלה אומרים קרבנות וקטרת שהם בחי' בירורים שמוצאין ומבררין נקודות טובות אפי' מבחי' בהמיות מתכלית העשיה כידוע. כי זה עיקר בחי' הקרבן להעלות מבהמה לאדם. וזה בחי' קטרת שהיו בהם חלבנה דהיינו שמבררין ומוצאין הטוב אפילו בפושעי ישראל בבחי' חלבנה. וכמו שלמדו רז"ל מזה (כריתות ו' ע"ב) כל תפלה שאין בה מתפלת פושעי ישראל אינה תפלה. כי עיקר התפלה פושעי קטרת ע"י שמבררין ומוצאין נקודות טובות אפילו בפושעי

ישראל בבחי' חלבנה כנ"ל. וזה בחי' י"א סמני הקטרת היינו י"ד סמנים חוץ חלבנה. זה בחי' עשרה מינו זמרה שהם נעשין ע"י שמבררין ומוצאין הטוב שפושעי ישראל בבחי' חלבנה כנ"ל:

וכשאנו אומרים פ' הקרבנות כאלו הקרבנות כשרז"ל כל העוסק בחירת עולה כאלו הקריב עולה וכו' ב' עיקר תיקון הקרבנות הוא בבחי' הדיבור להעלות מדומם צומח חי למדבר. כי הנקודות טובות כשעולין ממקום שעולין ממדרגות התחתונות העיקר הוא שיעלו לבחי' דיבור כי מתחלה כשאין נחכר וניכר הטוב מחמת הרע שחופה עליו. אוי הוא בבחי' אלם שאין לו דיבור בבחי' (תהלים פ"ט) נאלמתי דומי' החשיתי מטוב וכו'. וכשמגלין את הטוב כנ"ל אוי עיקר התגלות הטוב ועלייתו הוא בחי' הדיבור וזה בחי' (שה"ש ב') יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה זה בחי' הנקודה טובה שהיא בחי' יונה תמה שתמימה עם בן זוגה ואינה מנחת אותו לעולם וכו' כשארז"ל (פדרש שה"ש ד') כי הנקודה טובה שיש בכ"א אפי' בהפחות שבפחותים היא רבוקה תמיד עם השי"ת לעולם ככל מקום שהיא וכשהיא נופלת ח"ו בעמקי הקליפות המקיפין אותה מכל צד בבחי' יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה בחכלית ההסחרה. אוי השי"ת אומר לה (שם) הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראך נאות. כי אעפ"י שאתה בסתר המדרגה אעפ"י אתה בעצמך נאות מאוד בבחי' שחורה אני ונאווה כנ"ל וע"כ תגלה אה עצמך וחראה את מראיך. כי עדיין אתה נאה כי הנקודה טובה נאווה תמיד וע"כ הראיני את מראיך השמיעני את קולך היינו שתגלה ותמצא מראות יופי הנקודה טובה. ועי' השמיעני את קולך. כי עי' זוכין לדיבור. כי אז יכוזין לדבר להורות ולהלל

ולהלל להשי"ת. כי מקודם לא היה יכול לדבר כלל כנ"ל. וזהו בחי' (שם ח') היושבת בגנים חב"ים מקשיבים לקולך השמיעני. ופירשי' היושבת בגנים בין האומות וכו' היינו בחי' הנקודות טובות שהם יושבים ומונחים בין האומות שהם החאוות רעות ופגמים וכו' שהם בחי' או"ה כמוכא במ"א. (פי' לו ח"א) והשי"ת מתאוה לקולם. וזהו חברים מקשיבים לקולך השמיעני. כי השי"ת מתאוה שיהגלו הנקודות טובות וישמיעו את קולם בומר והלל להשי"ת כנ"ל וזה בחי' הקרבן שמעלין הנקודות טובות לבחי' מדבר כנ"ל. וע"כ העוסק בתורת עולה כאלו הקריב וכו'. כי עיקר תיקון הקרבן הוא בבחי' הדיבור כנ"ל:

וזה בחי' (מגילה ג') כהנים בעבודתם ולוים ברוכנם וישראל במעמדם. כי עיקר תיקון הקרבן שהוא למצוא ולברר הנקודה טובה מתוך הפסולת מבחי' הכהמיות הוא ע"י הכהן איש החסד. כי ע"י שמהם כלפי חסד ודן לכף זכות עי' מוצאין נקודות טובות בכל מדרגות התחתונות שזהו בחי' הקרבנות כנ"ל וע"כ כל תיקוני הקרבן נעשין ע"י הכהן איש החסד שהוא בחי' אברהם כ"ש (תהלים ק"י) אתה כהן לעולם וכנ"ל. ועי' נעשין נגונים כנ"ל. וזה בחי' לויים בדוכנם שהיו מנציח בשר על הדוכן בשעת הקרבת הקרבן. כי ע"י בחי' הקרבן הנועשה ע"י הכהן איש החסד שזהו בחי' שמבררין ומוצאין טוב ע"י שמטין כלפי חסד. עי' נעשין נגונים כנ"ל. וישראל במעמדם שהיו עוסקין בתורה. זה בחי' הדיבור שע"י היו מעלים הטוב להדבור שזה עיקר עלייתו כנ"ל. וע"כ היו אנשי המעמד קורין נפ' בראשית (תענית כ"ו) ובפי' האוינו כי מעשה בראשית עיקרו ע"י בירור הטוב בבחי' ובטובו מתדש בכל יום תמיד מעשה בראשית וזה בחי' כי טוב הנאמר בכל ששח ימי בראשית כי קודם תיקון מעשה בראשית נאמר (כראשית א') והארץ הייתה תהו ובהו וחושך זה בחי' התגברות הרע

(א) עיין שיע' אומ"ס הרי"ט ובפירושה שם (ב) כמנחות ק"י איתא חזאית ועיין ספ"ר פ' צו שם איתא עולה

1153 Conely
Amstein -

YAF
ARI
EVER
If other
wishes
ple
with the
For oc
addre

ליקומי הלכות

השכמת הבוקר א'

אורח חיים ג

שחופה על הטוב, והתיקון הי' ע"י בחי' (שם) ורוח אלהים מרחפת דא רוחו של משיח שהוא בחי' הטוב כי כל הנקודות טובות שמוצאין בכ"א מישראל זה בחי' התנוצצות משיח כי עיקר הטוב הוא משיח בחי' משה בבחי' (רוח ג') והיה בכזק אס יגאלך טוב יגאל, וע"י בחי' רוח אלהים רוח טובה בחי' רוחו של משיח ע"י עיקר קיום ובנין העולם, וע"י על ידי הנקודות טובות שמוצאין מחוץ תוהו ובוהו וחשך ע"י (בראשית א') ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור וכו', ואזי (שם) ויברל אלהים בין האור והחושך וכו', כי ע"י הנקודה טובה נכנס באמת לכף זכות ואזי נתגלה האור ונכדל ונפרש החשך מן האור הרע מן הטוב וכו', וכנ"ל. נמצא שעיקר מעשה בראשית ע"י שמוצאין ומכריזין הנקודה טובה כנ"ל, וזה בחי' (ע"י בהקדמת דהתיקונים) ציורא דמשכנא כצירא דעובדא דבראשית, כי המשכן הוא ג"כ מבחי' הטוב שנתברר וכו', כנ"ל, וע"כ היו עוסקים אנשי המעמד שהיו עומדין על הקרבנות כמעשה בראשית, כי הקרבן הוא בבחי' מעשה בראשית שהוא בחי' בירור הטוב וכו' כנ"ל, וע"כ היה הקרבן נעשה במשכן או בבהמ"ק, כי המשכן והבהמ"ק הם ג"כ נבנים ע"י בירור הטוב וכו' כנ"ל, וזה בחינת (דברים ג') ההר הטוב הזה הנאמר בבהמ"ק, וזה בחי' פ' האוינו שהיו קורין אנשי המעמד, כי פ' האוינו היא השירה שהבטיח משה רבינו שע"י השירה הזאת לא תשכח התורה כ"ש (שם ל"א) וענתה השירה הזאת וכו', שאפי' בתכלית ההסתרה בחי' (שם) ואנכי אסתר אסתיר תהי' השירה לעד, כי השירה מרמות שאפי' אס ישראל רחוקים מאד מהש"ת בתכלית ההסתרה אעפ"כ הם קרובים אליו ית' כי עדיין נמצאים בהם אפי' בהפתחים נקודות טובות וכנ"ל, וזה בחי' (שם ל"ב) כי חלק ה' עמו יעקב וכו', ימצאוהו בארץ מדבר שאפי' בארץ מדבר ובתהו שמוצאין חלק ה' עמו, היינו בחי' נקודות טובות שהם בחי' חלק ה' עמו וכו', וע"כ

ולהלל להש"ת, כי מקודם לא היה יכול לדבר כלל כנ"ל, וזהו בחי' (שם ח') היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמעיני, ופירשי' היושבת בגנים בין האמות וכו' היינו בחי' הנקודות טובות שהם יושבים ומונחים בין האמות שהם התאוות רעות ופגמים וכו' שהם בחי' אר"ה כמובא במ"א, (סי, לו ח"א) והש"ת מתאוה לקולם, וזהו חברים מקשיבים לקולך השמעיני, כי הש"ת מתאוה שיתגלו הנקודות טובות וישמיעו את קולם בזמר והלל להש"ת כנ"ל וזה בחי' הקרבן שמעלין הנקודות טובות לבחי' מדבר כנ"ל, וע"כ העוסק בתורת עולה כאילו הקריב וכו', כי עיקר תיקון הקרבן הוא בבחי' הדיבור כנ"ל:

(ח) וְזָהוּ בְחִי' (מגילה ג') כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל במעמדם, כי עיקר תיקון הקרבן שהוא למצוא ולברר הנקודה טובה מתוך הפסולת מבחי' הכהמיות הוא ע"י הכהן איש החסד, כי ע"י שמתה כלפי חסד ודן לכף זכות ע"י מוצאין נקודות טובות בכל מדריגות התחתונות שוהו בחי' הקרבנות כנ"ל וע"כ כל תיקוני הקרבן נעשין ע"י הכהן איש החסד שהוא בחי' אברהם כ"ש (תהלים ק"י) אתה כהן לעולם וכנ"ל, וע"י נעשין גוונים כנ"ל, וזה בחי' לויים בדוכנם שהיו מנצחין בשיר על הדוכן בשעת הקרבת הקרבן, כי ע"י בחי' הקרבן הנעשה ע"י הכהן איש החסד שוהו בחי' שמכריזין ומוצאין טוב ע"י שמתין כלפי חסד, ע"י נעשין ניגונים כנ"ל, וישראל במעמדן שהיו עוסקין בחורה, זה בחי' הדיבור שע"י היו מעלים הטוב להדיבור שוה עיקר עלייתו כנ"ל, וע"כ היו אנשי המעמד קורין בפ' בראשית (תענית כ"ו) ובפ' האוינו כי מעשה בראשית עיקרו ע"י בירור הטוב בבחי' ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית וזה בחי' כי טוב הנאמר בכל ששת ימי בראשית כי קודם תיקון מעשה בראשית נאמר (בראשית א') והארץ היתה תהו ובוהו וחושך זה בחי' התגברות הרע